

тόκμу Іисуса Христы, и не го распната.

3 И да се нахождахъ по междъ васъ въ слабость, и въ страхъ, и съ многого трепераніе.

4 И слово то мое, и проповѣданіе то мое не бываше съ препирателны рѣчи человѣческа премѣдростъ, но съ доказательство на-дѣхъ и на-сила :

5 За да се не оутверждава вѣра та вѣра на мѣдростъ человѣческа, но на сила Божія.

6 (Войстинн8) нѣе проповѣдаваме (и) премѣдростъ на фніа, който са совершены: но нѣе премѣдростъ ѿ тѣа свѣтъ, (ннто премѣдростъ) на-кназове те ѿ тѣа свѣтъ, който се скорѣважршаватъ:

7 Но проповѣдаваме премѣдростъ Божія, коѧто є въ тайнство сокровенна, и коѧто є предвпредѣлии Божіи предъ созданїемъ мѣра, заради наша славы.

8 Коѧто никой ѿ кназове те на-тѣа свѣтъ не разумѣ: защото, ако да бѣха (и) разумѣли, не щѣха да распната Гла славы.

9 Но (проповѣдаваме) каквото що є написано: ѿнова щото ѿко не є видѣло, ни оуко чвло, никто на сжрдце то на-человѣка не є дошло, не го є приготвилъ Божіи за ѿныя, коѧто го ѿбѣчатъ.

10 Я намъ є ѿкрѣлъ Божіи това Дхомъ святимъ: защото дѣхъ ѵспытава сїчко, и (самы тѣ) глаголи Божіи.

11 Защото, кой ѿ чловѣцъ цы тѣ знае що є въ чловѣка, ѿсвѣти дѣхъ чловѣческій, който живѣ въ него; така и що є оу Божіи, никой драгъ не знае, токмо Дѣхъ Божіи.

12 А нѣе не смѣ прѣмѣди дѣхатъ на тѣа мѣра, но дѣхатъ, който (се дава) ѿ Божіи, да знаеме що ни є даровано ѿ Божіи:

13 Коѧто и проповѣдаваме не съ рѣчи който са научены съ чловѣческа премѣдростъ, но (съ рѣчи) който научава Дѣхъ стый, и съ дѣховно то разсвѣждаваме дѣховно то.

14 Я животенъ чловѣка не разумѣва ѿнова щото є ѿ Божіатъ Дѣхъ: защото мѣ се види (като) безумїе, и не може да разумѣе, понеже за него (трѣбва) да разсвѣждава дѣховни.

15 Но дѣховно (чловѣка) разсвѣждава за сїчко, и за него никой не може да разсвѣждава.

16 Защото, кой є разумѣли Господніатъ оумъ, щото да може и да го наѹчи: но нѣ имаме оумъ Христова.

ГЛАВА Г.

Азъ и съ васъ, братіе, не могохъ да говоримъ като съ дѣховни (чловѣцы), но като